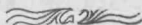

Skromnost stane nekoliko premagovanja in samozatajenja. A to samozatajenje Bog poplača že na tem svetu. Glejte, skromen človek je zadovoljen vedno in povsod. Celo življenje ga spremlja tisto zadovoljno veselje, po katerem svet koprni. V sreči zadovoljen in vesel, nesreče si ne žene tako k srcu, saj vé v svoji skromnosti, da je s svojimi grehi zaslužil tudi nesrečo. Tako je življenje skromnega — življenje zadovoljnega, srečnega človeka. In kdo ne želi biti srečen? Ljubi moji: v skromnosti je sreča!

In na onem svetu! Milo se bo ozrl nebeški Sin na tiste, ki so hodili po njegovih stopinjah na tem svetu, ki so bili v življenju skromni, in poplašal jih bo tako, kot samo On, Kralj neba in zemlje, zna poplašati.

Pa še nekaj! Marijini otroci ste. In kdo je bil bolj skromen kot Marija? Potrudite se, da boste tudi v tej čednosti posnemali Marijo in hodili po njenih stopinjah, da boste v resnici dobri otroci Marijini.

J. S—lič.

Naša Minka.

6. Pevka.

Dobri Bog je dal Minki prav lep glasek. Vsak dar mora pa človek tako porabiti, da ne žali tistega, ki mu ga je podaril. Tudi z glasom ne sme biti drugače. Če govoriš, glej, da ne boš žalil Boga, če prepevaš, ga ravnostako ne smeš žaliti.

Ali tudi s petjem lahko Boga žalimo? Tudi! Grdo, nedostojno petje hudo žali Boga. Take grde pesmi prepevajo ponavadi pijanci po gostilnah ali ponočnjaki po vasi.

Kaj pa naša Minka prepeva?

Njene prve pesmice so bile uspavanke. Saj veste, kakšne so tiste pesmi, ali ne? To so tiste, ki jo zapoje vaša mama, ko polože malega bratca ali sestrico v posteljo. Prva taka pesemca, ki jo je Minka zapela, ni bila kdovekako težka. Saj jo tudi vi že znate:

»Aja tutu, aja tutu...«

ali pa malo daljša:

»Aja ležaja, aja tutaja...«

Pozneje so jo pa mama naučili še mnogo mnogo drugih pesmic, tako da je bila Minka že skoro malo prevzetna in ponosna na svoje pevsko znanje. Enkrat je morala za celo uro v kot, ker je sosedovi Katicí očitala, da tako poje kakor kakšna stara vrana.

Kazen pa človeka izmodri. Minko je tudi izmodrila in jo naučila, da mora biti do svojih tovarišic prijazna in vljudna.

Zato je pa zdaj tako prijetno pri nas, če obiščeta Minko šokličeva Ivanka in Svetlinova Rozika.

»Minka, zapojmo!«

»Ivanka, čakaj. Pojdimo prej po rožice, pa naredimo vence, pa jih nesimo Mariji.«

»Oh, pa res. To bo lepo!«

Urno nabero deklice cvetja, in mladi prstki spletajo za čuda hitro drobne venčke. Potem pa k Mariji! In kadar se oglase tam pri kapelici mlada otroška grla, in privre iz njih preprosta in nedolžna otroška pesem, takrat je pri nas zares lepo.

Kako milo se razlega prošnja in kipi gor do nebes, do Marije:

Marija, k tebi uboge reve,
mi zapuščeni vpijemo;
objokani otroci Eve
v dolini solz zdihujemo.

V šoli se je pa tudi naučila Minka o Mariji eno prav lepo. Saj jo gotovo tudi vi pojete:

Marija, mati ljubljena,
češčena bodi ti!
Rodila si nam Jezusa,
zato te vse slavi.
Mi svoja srca ti damo,
zaupno k tebi kličemo:
Marija, varuj nas,
Marija, varuj nas!

Ko pa pride mraz in povenejo rožice, ko sneg pokrije zemljo in začne Božič trkati na vrata, ko postavimo v hišnem kotu ljubke jaslice, takrat pa Minka ne hodi več

h kapelici. Rajši v gorki hiši prepeva. Tisto ljubko
»Sveta noč, blažena noč«, ali pa tisto:

O Marija, božja Mati,
prosi za nas Jezusa,
ki si ga za nas rodila,
položila v jaslice.

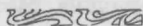
Ali naj vam mari vse pesmi povem, ki jih Minka zna?
Nikarte! Kam naj jih pa napišem?

Minka, ti pa le rada prepevaj! Srečne tiste ure, ki
jih boš preživela v Marijini kapelici!

Lepa pesem je znamenje nedolžnega, nepokvarjenega
srca. Zato se tudi vi, ki se zbirate po Marijinih vrtcih,
pidružite naši Minki. Radi prepevajte v čast in v slavo
vaše nebeške Matere. Nikdar naj ne zamrje na vaših
ustnih sladka Marijina pesem! Koder hodite, naj hodi z
vami tudi Marijina pesem. Spremlja naj vas do duri hlad-
nega groba. Da, še več! Ko bo vaša neumrjoča duša
hitela gor v rajske višave, naj gre z njo tudi Marijina
pesem in naj se glasi tam gori skozi celo večnost. Naj
se zgodi, kar tako lepo pravi naša šmarnična pesem:

Tam gor na rajski trati
nebeški maj cvete,
o tam, presveta Mati,
pokaži mila se,
da z venci tega maja
zapojemo sred raja:
Marija, Marija, o Marija!

J. E. Bogomil.

Dopis.

Otroška mirovna nedelja v škojji Loki.

Tako bi se lahko imenovala nedelja, 30. julija t. l., ko
so naš ljubljeni sv. oče Benedikt XV. povabili vse otroke
celega sveta, da molijo in prejmejo sv. obhajilo za sko-
rajšnji mir in konec svetovne vojske.

Poslušni temu naročilu božjega namestnika na zemlji,
smo tudi mi, loški otroci, dečki in deklice, prejšnjo soboto